

Kız ve Doğa Okulu

Çınar BİBER

Kız ve Doğa Okulu

Çınar BİBER

Mia doğa okulunu her şeyden çok severdi. Okulda uzun ağaçlar, şırl şırl akan bir dere ve kelebeklerle dolu bir bahçe vardı. Her gün yeşil çantasını taşır, sarı yağmur çizmelerini giyer ve maceraya hazır olurdu. Kıvrıkcık siyah saçları iki topuz yapılmıştı ve hiç solmayan, dişlerinin arası açık bir gülümsemesi vardı. Ama Mia tüm bu güzellikleri başkalarıyla paylaşmak istiyordu.

Güneşli bir sabah Mia, okul bahçesinde büyük bir fikirle durdu. Çocukların hayvanlar hakkında bilgi edinebileceği bir yaban hayatı kulübü kurmak istiyordu. Arkadaşları Leo ve Rosie'ye katılmalarını söyledi. Leo böcekleri severdi ve yanında bir büyüteç taşırdı. Rosie kelebekleri severdi ve örgülerinde güzel kelebek tokaları takardı. İkisi de hemen evet dedi.

Okulun bilge maskotu Bay Baykuş bir daldan izliyordu. Öğrencilerin onun için ördüğü küçük yeşil bir atkı takıyordu. Büyük kehribar rengi gözleri yavaşça kırplıyor ve beyaz yüz diski güneşte parlıyordu. Sanki 'Doğayı öğrenmek, onu önemsemene yardımcı olur' diyordu. Mia gülümsedi ve kendini cesur hissetti. Kulüp harika olacaktı.

İlk toplantılarında Mia, okul bahçesinin büyük bir haritasını açtı. 'Yaşam alanı maketleri yapabiliriz,' dedi. 'Hayvanlar için küçük evler inşa edeceğiz.' Leo başını salladı ve büyüteçini çıkardı. 'Ben böcekleri inceleyeceğim,' dedi. Rosie ellerini çırttı. 'Ben çiçekleri çizeceğim,' dedi. Herkes heyecanla plan yapmaya başladı.

Bahçeden dallar, yosunlar ve küçük taşlar topladılar. Mia mavi kağıttan küçük bir gölet şeklinin nasıl yapılacağını gösterdi. Leo gerçek bir salyangoz kabuğu buldu ve dikkatlice suyun kenarına koydu. Rosie kağıttan kelebekler kesip bir dala astı. Yaşam alanı maketleri gerçek bir yaban hayatı yuvasına benzemeye başladı. Küçük bir dünyaydı ama canlı hissettiriyordu.

Sonra doęa gnlkleri tutmaya bařladılar. Mia bir kıızılgerdan resmi çizdi ve yuvası hakkında ç bilgi yazdı. Rosie kanatları açık bir kelebek çizdi ve turuncu ile siyaha boyadı. Leo bir ktğn altındaki bcekler hakkında kçk notlar yazdı. Sayfalarını paylařtılar ve komik çizimlere gldler. Gnlk tutmak her gn daha fazlasını fark etmelerini saęladı.

Kulüp büyüdü. Daha çok öğrenci inşa etmek ve çizmek için katıldı. Bir gölet, bir orman zemini ve bir çayır maketi yaptılar. Her makette küçük hayvanlar ve bitkiler vardı. Mia herkesin bir görev bulmasına yardım etti. Leo büyüteciyle nasıl dikkatle bakılacağını gösterdi. Rosie yeni üyeleri büyük bir gülümsemeye karşıladı. Oda mutlu seslerle uğulduyordu.

Bir öğleden sonra Ava adında yeni bir kız kapıda durdu. Utangaç görünüyordu ve çantasını sıkıca tutuyordu. 'Burası yaban hayatı kulübü mü?' diye fısıldadı. Mia onu içeri çağırdı. 'Bir gölet yaşam alanı yapıyoruz,' dedi. 'Bir kurbağa eklemek ister misin?' Ava'nın gözleri parladı. Rosie ona yeşil bir kağıt kurbağa verdi. Kısa süre sonra Ava gülümsüyor ve yapraklar kesiyordu.

Öğrendikçe önemsemeye başladılar. Leo arılar hakkında okudu ve bahçede çiçek olmadığında endişelendi. Rosie kanadı yırtılmış bir kelebek fark etti ve üzüldü. Mia, 'Hayvanların neye ihtiyacı olduğunu bilirsek onlara yardım edebiliriz,' dedi. Bu yüzden tohumlar ektiler ve küçük bir kelebek besleyici yaptılar. Bahçe daha şefkatli bir yer oldu.

Bay Baykuş yine göründü, alçak bir dala tünedi. Kehribar rengi gözleri çocukların çalışmasını izliyordu. Küçük yeşil atkısını gururla takıyordu. Mia yukarı baktı ve 'Bay Baykuş, yardım ediyoruz!' dedi. Baykuş tüylerini kabarttı ve gözlerini kırpıttı. Bu bir onay işareti gibiydi. Çocuklar, üzerlerinde bilge gözler varmış gibi daha çok çalıştılar.

Sonra bir sorun çıktı. Şiddetli bir yağmur fırtınası bahçelerinin bir kısmını süpürüp götürdü. Yaşam alanı maketleri sıırıslıklam oldu ve kelebek besleyici düştü. Bazı çocuklar pes etmek istedi. 'Bütün emeğimiz mahvoldu,' diye iç çekti Leo. Rosie çamurlu karmaşaya baktı ve gözleri yaşlarla doldu. Mia derin bir nefes aldı. 'Bunu birlikte düzeltebiliriz,' dedi.

Mia herkesi bir toplantıya çağırdı. 'Hayvanlar fırtına gelince ne yapar?' diye sordu. Leo, barınak bulan hayvanlar hakkında okuduğunu hatırladı. 'Deliklerde ve yaprakların altında saklanırlar,' dedi. Rosie, 'Ve yeniden inşa ederler,' diye ekledi. Kulüp daha sağlam maketler yapmaya ve sağlam çiçekler dikmeye karar verdi. Ava küçük barınaklar için taş eklemeyi önerdi. Herkesin bir fikri vardı.

Yan yana çalıştılar, çamur ve dalları karıştırdılar. Leo yumuşak yataklar için kuru yosun buldu. Rosie yeni kelebek kanatları boyadı. Ava göletin etrafına çakıl taşları yerleştirdi. Bay Baykuş bir daldan izledi ve yumuşakça öttü. Çocuklar güldüler ve birbirlerine yardım ettiler. Yavaş yavaş bahçe ve maketler eskisinden bile daha iyi büyüdü.

Kulüp daha büyük ve daha mutlu oldu. Her hafta yeni öğrenciler katıldı. Kurbağalar, kuşlar ve böcekler için yaşam alanı maketleri yaptılar. Doğa günlükleri çizimler ve bilgilerle doldu. Mia arkadaşlarıyla gurur duydu. Leo, 'Öğrenmek bana yardım etme isteği veriyor,' dedi. Rosie başını salladı. 'Bana da!' diye cıvıladı. Oda doğayı seven nazik, meraklı çocuklarla doluydu.

Baharın son günü bir doğa şenliği düzenlediler. Aileler maketleri ve günlükleri görmeye geldi. Mia kağıt kurbağalı bir gölet yaşam alanı gösterdi. Leo böceklerin kütüklerin altında nasıl yaşadığını anlattı. Rosie kelebek bahçeleri için tohum paketleri dağıttı. Ava ziyaretçileri büyük bir gülümsemeyle karşıladı. Herkes kendini gerçek bir yaban hayatı uzmanı gibi hissetti. Bay Baykuş dalından öttü.

Güneş batarken Mia arkadaşlarıyla oturdu ve bahçeye baktı. 'Ne kadar çok öğrenirsek o kadar çok önemseriz,' dedi. Leo başını salladı. 'Ve ne kadar çok önemseriz, o kadar çok yardım ederiz.' Rosie ekledi: 'Ve ne kadar çok yardım edersek, o kadar mutlu oluruz.' Bay Baykuş yeşil atkısını kabarttı ve kehribar rengi gözlerini kırptı. Yaban hayatı kulübü, doğayı seven nazik arkadaşlardan oluşan bir aileye dönüşmüştü.